

خلاصه فارسی

مقدمه: با توجه به اینکه تشخیص بیماری هیرشپروننگ در مراحل اولیه، خصوصاً در دوره نوزادی که علائم بالینی مبهم بوده از اهمیت بالایی برخوردار است، در این مطالعه بر آن شدیم تا با اندازه گیری اندکس رکتوسیگموئید و شواهد دال بر هیرشپروننگ در سونوگرافی و مقایسه ی آن با یافته های باریم انما در کودکان مشکوک به هیرشپروننگ گامی مهم در تشخیص این بیماری برداریم.

مواد و روشها: این مطالعه به روش توصیفی تحلیلی بر روی نوزادان مشکوک به هیرشپروننگ انجام شد. ابتدا نوزادان تحت سونوگرافی شکم قرار گرفته سپس انمای باریم انجام کلیشه های شکم گرفته و پس از آن سونوگرافی از رکتوم و سیگموئید دوباره انجام شد. در ادامه نمونه های حاصل از جراحی نوزادان جهت پاتولوژی ارسال و در انتها یافته های به عمل آمده در چک لیست برای هر بیمار ثبت گردید. سپس داده ها با نرم افزار SPSS v18 مورد تجزیه تحلیل قرار می گیرد.

نتایج: این مطالعه بر روی ۳۲ نوزاد با شک به هیرشپروننگ انجام که در این میان ۲۲ نوزاد (۶۸/۷ درصد) تشخیص قطعی هیرشپروننگ داشته، میانگین سنی نوزادان ۲۲/۵۳ روز و ۷۵ درصد نیز پسر بودند. در بررسی مدالیته های تشخیصی بیماران نیز مشاهده شد که باریوم انما با ۶۸/۱ درصد، سونوگرافی قبل از باریم با ۷۷/۲ درصد و سونوگرافی بعد از باریم با ۹۰/۹ درصد نسبت تشخیص هیرشپروننگ را داشتند.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که سونوگرافی پس از باریم انما بیشترین میزان

حساسیت جهت تشخیص بیماری هیرشپرونک دارد.

کلمات کلیدی: هیرشپرونک، باریم انما، سونوگرافی